

การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค (Technical Analysis)

เป็นการศึกษาพฤติกรรมของราคาหุ้น หรือพฤติกรรมของตลาดในอดีตโดยใช้หลักสถิติ เพื่อนำมาใช้คาดการณ์พฤติกรรมเคลื่อนไหวของราคาหุ้นในอนาคต และช่วยให้ผู้ลงทุนหาจังหวะการลงทุนที่เหมาะสม โดยข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางเทคนิค ได้แก่ ระดับราคา และปริมาณการซื้อขายหุ้น

ทั้งนี้ ทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคมีอยู่อย่างหลากหลาย ในที่นี้จะขอกกล่าวถึงเฉพาะทฤษฎีหรือแนวคิดพื้นฐานสำคัญที่ผู้ลงทุนควรทราบ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในเบื้องต้น

ข้อสมมติฐานในการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

แนวคิดการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคจะอยู่บนสมมติฐาน 3 ประการ คือ...

1. ราคาเป็นผลรวมที่สะท้อนให้ทราบถึงข่าวสารในด้านต่างๆ ทั้งหมดแล้ว
2. ราคาจะเคลื่อนไหวอย่างมีแนวโน้ม และจะคงอยู่ในแนวโน้มนั้นๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จนกว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มใหม่
3. พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุน จะยังคงมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับพฤติกรรมการลงทุนในอดีต

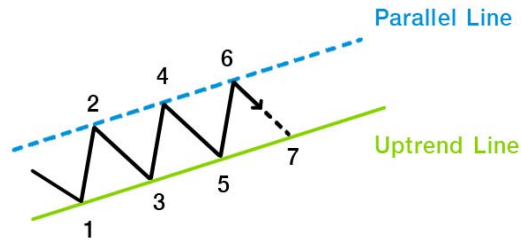

“ประวัติศาสตร์สามารถซ้ำรอยได้”

แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม (Trend Line)

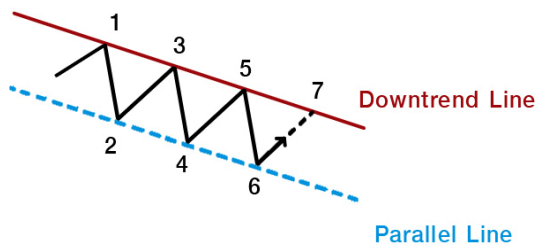
เป็นการบ่งบอกถึงลักษณะการเคลื่อนไหวโดยรวมของราคาหุ้นภายในช่วงเวลาสั้นๆ ระยะเวลาหนึ่ง โดยรูปแบบการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นอาจเคลื่อนไหวโดยมีแนวโน้มเป็นเส้นตรงในระยะยาว หรือมีแนวโน้มการเคลื่อนไหวที่ต่างรูปแบบออกไป ดังต่อไปนี้

- **เส้นแนวโน้มขึ้นเป็นเส้นตรง (Uptrend)** ให้จินตนาการเหมือนคุณกำลังเดินขึ้นบันไดก้าวไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น เปรียบเหมือนหุ้นที่มีแนวโน้มของราคาสูงขึ้น โดยพิจารณาจากคุณลักษณะสำคัญ คือ ราคาหุ้นสูงสุดจะอยู่ในระดับที่สูงกว่าราคาสูงสุดครั้งก่อน หรือราคาหุ้นต่ำสุดก็จะอยู่สูงกว่าราคาหุ้นต่ำสุดครั้งก่อน นั่นคือ ราคาหุ้นเคลื่อนไหวเป็นแนวลาดขึ้น หรือแปลความได้ว่าราคาหุ้นอยู่ในช่วงขาขึ้นนั่นเอง

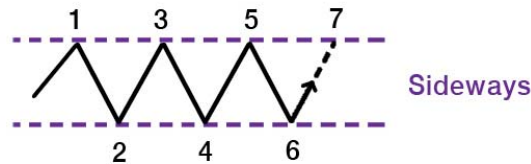
เพื่อเป็นการยืนยันถึงทิศทางแนวโน้มขึ้น ให้ผู้ลงทุนลากเส้นเชื่อมอย่างน้อย 3 จุด เริ่มจากจุดที่ 1 ไปจุดที่ 3 โดยให้ส่วนปลายจุดที่ 3 เลยออกไป หากราคามีการปรับตัวถึงจุดที่ 5 จะเป็นสัญญาณยืนยันของแนวโน้มขึ้น ดังนั้น หากราคามีการปรับตัวลงมาใกล้เส้นแนวโน้มขึ้นอีกครั้งที่จุดที่ 7 จะเป็นจุดที่ผู้ลงทุนควร “ซื้อ” ตามสัญญาณทางเทคนิค

- **เส้นแนวโน้มลงเป็นเส้นตรง (Downtrend)** ให้จินตนาการเหมือนคุณกำลังเดินลงบันไดก้าวไปสู่ขั้นที่ต่ำกว่า เปรียบเหมือนหุ้นที่มีแนวโน้มของราคาต่ำลง โดยพิจารณาจากคุณลักษณะสำคัญ คือ ราคาหุ้นต่ำสุดจะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าราคาต่ำสุดครั้งก่อน หรือราคาหุ้นสูงสุดก็อยู่ต่ำกว่าราคาหุ้นสูงสุดครั้งก่อน นั่นคือ ราคาหุ้นเคลื่อนไหวเป็นแนวลาดลง หรือแปลความได้ว่าราคาหุ้นอยู่ในช่วงขาลงนั่นเอง

เพื่อเป็นการยืนยันถึงทิศทางแนวโน้มลง ให้ผู้ลงทุนลากเส้นเชื่อมจากจุดที่ 1 ไปจุดที่ 3 โดยให้ส่วนปลายของจุดที่ 3 เลยออกไป หากราคาหุ้นไม่สามารถข้ามเส้นแนวโน้มลงในจุดที่ 5 ได้จะเป็นสัญญาณยืนยันแนวโน้มลง ดังนั้น หากราคาหุ้นมีการปรับตัวขึ้นมาใกล้เส้นแนวโน้มลงอีกครั้งที่จุดที่ 7 ผู้ลงทุนควร “ขาย” หุ้น ณ จุดนี้

- **เส้นแนวโน้มไม่เปลี่ยนแปลง หรือแนวโน้มราบ (Sideways)** จะแสดงให้เห็นลักษณะการปรับตัวของราคาหุ้นในช่วงแคบๆ อาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงที่มีอุปสงค์และอุปทานในหุ้นนั้นใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ราคาหุ้นที่สูงขึ้นครั้งใหม่จะเท่ากับที่เคยสูงขึ้นครั้งก่อน หรือราคาหุ้นต่ำลงครั้งใหม่จะเท่ากับหรือใกล้เคียงกับราคาที่ต่ำลงครั้งก่อน

หากเห็นได้ชัดว่า หุ้นกำลังเคลื่อนที่ในลักษณะคล้ายฟันปลา แสดงว่าหุ้นนั้นกำลังเคลื่อนที่อยู่ระหว่างจุดยอดและก้นบึ้ง ผู้ลงทุนควรตัดสินใจ “ซื้อ” หุ้นนั้น เมื่อราคาหุ้นอยู่ใกล้เคียงกับก้นบึ้ง แล้วรอ “ขาย” เมื่อราคาเข้าใกล้จุดยอดอีกครั้งหนึ่ง

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวิเคราะห์ ให้ผู้ลงทุนลากเส้นเชื่อมระหว่างจุดยอดเก่า (จุดที่ 1) ไปยังจุดยอดใหม่ (จุดที่ 3 และ 5) พร้อมทั้งให้ลากเส้นเชื่อมระหว่างก้นบึ้งเก่า (จุดที่ 2) ไปยังก้นบึ้งใหม่ (จุดที่ 4 และ 6) คุณจะเห็นกรอบการเคลื่อนที่ของราคาหุ้น ซึ่งนักวิเคราะห์ทางเทคนิคทั่วไปใช้เรียกว่า “แนวรับ – แนวต้าน” (แนวรับ = จุดซื้อ, แนวต้าน = จุดขาย)

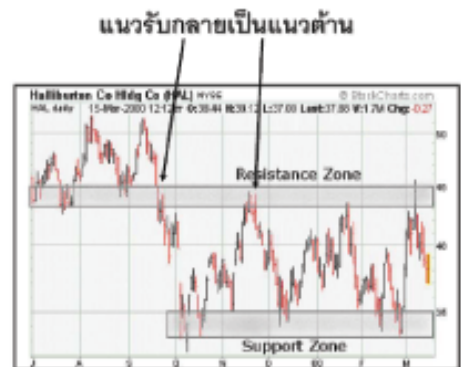
แนวรับและแนวต้าน (Support and Resistance)

แนวคิดนี้มีหลักการ คือ เมื่อราคาหุ้นลดลงมาถึง ณ ระดับราคาที่เป็นแนวรับ (Support Level) แล้ว ก็จะมีแรงซื้อเข้ามารองรับ ทำให้ระดับราคาหุ้นมีแนวโน้มที่จะไม่ลดต่ำลง

ในทางตรงกันข้าม เมื่อระดับราคาหุ้นปรับตัวสูงขึ้นไปถึง ณ ระดับราคาที่เป็นแนวต้าน (Resistance Level) จะเป็นระดับราคาที่มีแรงขายมาก โดยแรงขายนั้นอาจเพียงพอที่จะหยุดราคาหุ้นไม่ให้สูงไปกว่าระดับราคานี้ได้

โดยทั่วไป ราคาหุ้นจะเคลื่อนไหวจากแนวรับขึ้นไปสู่แนวต้าน และจากแนวต้านลงมาสู่แนวรับ กล่าวคือ เคลื่อนไหวอยู่ในช่วงระหว่างแนวรับและแนวต้าน และภายหลังช่วงเวลาหนึ่ง ราคาหุ้นอาจสูงขึ้นจนทะลุแนวต้าน หรือลดต่ำลงกว่าแนวรับ

เทคนิคการลงทุน คือ ควรพิจารณาซื้อหุ้นเมื่อราคาหุ้นอยู่บริเวณแนวรับ และขายเมื่อราคาหุ้นอยู่บริเวณแนวต้าน และควรวิเคราะห์ว่าราคาหุ้นกำลังจะเคลื่อนไหวทะลุแนวรับหรือแนวต้านเมื่อใด เพื่อที่จะสามารถวางแผนการลงทุนในระยะต่อไปได้

นอกจากทฤษฎีหรือแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีทฤษฎีหรือแนวคิดอื่นๆ เกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคที่น่าสนใจอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็น...

- ทฤษฎีดาว (Dow's Theory)
- ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Averages)
- รูปแบบราคา (Price Pattern)
- แผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks)
- แผนภูมิ Point & Figure
- ดัชนีบ่งชี้ (Indicators)
- เครื่องมือทางเทคนิคอื่นๆ

ฯลฯ

ซึ่งผู้ลงทุนสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากหลักสูตรอบรมสัมมนา หรือตามเว็บไซต์ต่างๆ

กล่าวโดยสรุป... **“การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค”** เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถคาดการณ์ทิศทางการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น รวมทั้งสามารถหาจังหวะที่เหมาะสมในการซื้อขายหุ้น หรือระยะเวลาในการถือครองหุ้นได้

ในทางปฏิบัติ ผู้ลงทุนจึงควรวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน เพื่อค้นหาหุ้นที่น่าสนใจ ลงทุน ควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ทางเทคนิค เพื่อหาจังหวะในการเข้าลงทุน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนในหุ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ชมสัมมนาออนไลน์เกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัจจัยเทคนิค

ชมคลิปความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ทางเทคนิค